

اثربخشی روانشناسی مثبت‌گرا بر افزایش رضایت شغلی معلمان کودکان مبتلا به سندرم داون

زمزم محمدی^{۱*}، مریم کیائی^۲

۱- معلم ابتدایی آموزش و پرورش شهرستان بستک

۲- دانشگاه آزاد اسلامی بوشهر

چکیده

سندرم داون از متداول‌ترین اختلالات کروموزومی مادرزادی است که همیشه عقب ماندگی ذهنی را با درجات مختلف به همراه دارد. معلمان این طیف از کودکان به دلیل شرایط و نیازهای خاص این دانش آموزان همواره با مشکلات فراوانی رو به رو هستند. بنابراین طراحی برنامه‌های مناسب با بهره‌گیری از مداخلات روانشناسی مثبت‌نگر از مهمترین عوامل برای کمک به این طیف از افراد جامعه می‌باشد. هدف از این مطالعه بررسی تأثیر مداخلات روانشناسی مثبت‌نگر بر افزایش رضایت شغلی معلمان کودکان مبتلا به سندرم داون است. در این تحقیق تجربی، ۳۰ نفر از معلمان کودکان مبتلا به سندرم داون از مراکز آموزش کودکان استثنایی استان بوشهر در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۱۳۹۶ به صورت تصادفی انتخاب گردید و به عنوان نمونه در دسترس قرار گرفتند. معلمان به ۲ گروه ۱۵ نفره تقسیم شدند و یک گروه به عنوان گروه کنترل در نظر گرفته شد. پژوهش از نوع آزمایشی بوده و از طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل استفاده شد. جهت گردآوری داده‌ها، پرسشنامه سنجش رضایت شغلی مینایی و ویسمه استفاده شد. مداخلات روانشناسی مثبت‌نگر طی ۱۰ جلسه آموزشی روی گروه آزمایش اجرا گردید. نتایج نشان داد که مداخلات روانشناسی مثبت‌گرا در افزایش رضایت شغلی معلمان کودکان مبتلا به سندرم داون موثر بود. براساس نتایج این تحقیق، با بهره‌گیری از مداخلات روانشناسی مثبت‌گرا می‌توان رضایت شغلی معلمان کودکان مبتلا به سندرم داون را بهبود بخشید. بنابراین، این روش به عنوان یک برنامه موثر برای معلمان کودکان مبتلا به سندرم داون توصیه می‌شود.

کلمات کلیدی: روانشناسی مثبت‌گرا، رضایت شغلی، معلمان کودکان مبتلا به سندرم داون